

לפני רגע האמת

ישראל כעניין של ציבור חובביהכדור רגל במדינה. בהשוואה לרכבות הצר פים שהגיעו בהמוניהם עד לפני כמה שנים לצפות בכל מישחקי הנבחרת, מגיעים עתה למישחקי אלפים מעטים בלבד. לאלה נותר רק לאכול את הלב מתצוגות הנפל החוזרות ונישנות, ול' הפגין את מחאתם כשריקות'כו ממוש' כות.

הכדורגל הישראלי חוזר, כך נרמה, 20 שנה אחורה, לימים של הפסדים בכבוד. עד סוף שנות ה'60, הסתפקו קברניטי הענף בהופעות בינלאומיות מכובדות, לכאורה, שבהן נוצחה הנב' חרת בהרשים רחוקים, רוגמת ההפסד 4:2 לאיטליה ב'1960, או המישחק ההיסטורי בשנת 1956 ברמת'גן, לעיני 50 אלף צופים, שבו גברה נבחרת ברית'המוצות על נבחרת ישראל בתוצאה 2:1.

שערי'הכבוד שהביקע נחום סטלמך לרישתו של לב יאשין האגרתי זכור עד היום כאחד מרגעיו היפים ביותר של הכדורגל הישראלי בכל הזמנים. על ניצחונות כמעט ולא דיברו. ניצחון'החוק' ההיסטורי על יוגוסלביה 2:1 (מצמד'שעריו של רפי לוי), היה כטיפה מול ים הכישלונות.

בסוף שנות ה'60 חל המיפנה. עימנאל ("מנוקד") שפר, מאמנה עטורי'ההישגים של נבחרת'הנוער הו' עלה בדרגה ומונה כמאמן הנבחרת ה' אומית.

שורת הביזיונות

מינויו של שפר סימן את תחילת מתור'הזהב של הכדורגל הישראלי, שעד היום מתרפקים עליו בגעגועים. בניצחו של מנוקד העפילה הנבחרת בכחול'לבן לאולימפיאדת'מכסיקו ב'1968, וזכתה שם במקום החמישי, אחרי שרק הטלת'מטבע אכזרית מנעה את

קומדיה של טעויות. רק כך ניתן לסכם את עידן מיליינקו מיחיץ' כמאמן נבחרת'ישראל ב' כדורגל. ערב רגע'האמת של תחילת מישחקי הבית הקדם'אולימפי ב' אוקיאניה, פחות משלושה שבועות לפני שריקת'הפתיחה למישחק בין אוסטרליה לישראל, נראית הנבחרת ה' לאומית כמתאגרף המתנרנד כשיכור בזירה, סופג מהלומות ללא הרף, וממתין לנוק'אאוט שיגאל אותו מיסודיו.

יציעו הכמעט'שוממים של האיץ' טדיין הלאומי ברמת'גן מעידים כאלף עדים על הפיחות שחל במעמד נבחרת'

רנני רוזנמל — ישראל'סולין שוב, להפסיד בכבוד?

יוגוסלבי כמעט'אלמוני כמאמן ה' נבחרת הלאומית, היוו את בעיטות' הפתיחה בכדור'השלג, שהידרדר ו' הוביל את נבחרת'ישראל של היום אל עברי פי פחת.

מאמן מיחייץ סטטי'שלוונות

מאמן שפר חור'הזהב

לאולימפיאדת מונטריאול, אך נכשלה שם. ב'1982, תחת שרביטו של ג'ק מנסל, הוגרלה הנבחרת במסיגרת קרם' הגביע'העולמי לבית אירופי קשה, ביחד עם סקוטלנד, אירלנד, שוודיה ופרטוגל. ישראל אומנם לא העפילה למישחקי'הגביע'העולמי, אך עמדה בכבוד מול אריות'הכדורגל האירופי, בחלצה שתי תוצאות'תיקו מול שוודיה, תיקו בודר עם אירלנד וניצחון (4:1) על פורטוגל.

ההידרדרות, שהסתמנה בכדורגל הישראלי, קיבלה תאוצה עם מינויו של יוס'יה מרימוביץ' כמאמן הנבחרת. מרימוביץ', מאמן בעל רקורד דליל ובלתי'מרשים של תוארים, ניצל את הצטיינותו ביחסי'ציבור ובעיתונות אוהדת, ונכנס לנעליים שהיו גדולות בכמה מידות על רגליו. כשהוא שבו

עלייתה לחצי הגמר. שנתיים לאחר מכן חווה הכדורגל הישראלי את "ימי'מכסיקו העליונים", כאשר העפילו חניכיו של שפר לגביע העולם במכסיקו ב'1970, ולא הכזיבו. אחרי הפסד 2:0 לאורוגוואי באו מישחקי'התיקו עם שוודיה (1:1) ועם איטליה (0:0), והפכו את ישראל, בראשונה, לגורם בכדורגל העולמי.

הכדורגלן הישראלי הפך, בן לילה, למיצרך מבוקש בשוק השחקנים הבינלאומי, וקבוצות ידועות חיורו בלהט אחרי כדורגלנים מישראל. שלושה מכוכבי הנבחרת חתמו על חוזים בקבוצות'פאר אירופיות — גיורא שפיגל בליאון הצרפתית, שמואל רוזנטל בכורוסיה מינשנ' גלארבאך הגרמנית ומוט'יה שפיגלר בפ'ק פאריס ובסאן'דורמן הצרפתיות.

ניצחונות: אפס

12 מישחקים בינארציים קיימה נבחרת'ישראל בהדרכתו של מיליינקו מיחייץ, ובטור הניצחונות רשום עדיין אפס. שלוש תוצאות'תיקו, תישעה הפסדים, ויחס'שערים מחפיר של 28 שערי'חובה לעומת שמונה שערי'זכות בלבד. זהו המאזן. לא' נעים.

ישראל - צמון'אירלנד 1-1	ישראל - מלטה 1-1
ישראל - מערב'גרמניה 2-0	ישראל - שוויץ 2-0
רומניה - ישראל 2-3	ישראל - בלגיה 3-2
שוויץ - ישראל 0-1	ישראל - צרפת 1-1
ישראל - ברזיל 4-0	ישראל - רומניה 2-1
אייר - ישראל 0-5	ישראל - פולין 3-1

בקונספציות שגויות, הוביל מרימוביץ' את נבחרת'ישראל אל אחד הביזיונות הגדולים ביותר בתולדותיה — מוקד דמות הגביע העולמי, באוקיאניה באוקטובר 1985.

הביזיון, שהביא אף את עסקניה ה' מסתאבים של התאחדות'הכדורגל ב' ישראל למנות ועדת'חקירה, באיצטלה של "ועדת'לימוד ובריקת הכנת נבחרת'ישראל למישחקי גביע'הער' לם". טיוח הביזיון ב"ועדת'הלימוד", ה' התעלמות אף ממסקנותיה הצמחוניות, ומינויו של מיליינקו מיחייץ, מאמן

אך מעל לכל — הכדורגל הישראלי השתנה לחלוטין, והפך מחובבני למיקצועני. נפרץ סכרה'השלומים, והכדורגל בישראל הפך למיקצוע העמניק שלומי'עתק לעוסקים בו.

מי שסבר כי "ימי'מכסיקו העליונים" יהיו פריצת'דרך, נוכח לדעת כי היתה זאת הברקה חר'פעמית ומיקרית של דור מוכשר מאוד ומאמן מיוחד במינו. מאז מנסה ישראל לחזור למפה העולמית ונכשלת. ב'1976 אומנם הגיעה הנבחרת, בהרכתו של דויד ("דוביד") שווייצר,

ניר קלינגר — ישראל'ירומניה איפה סטלמך?